DIECEZJA
GLIWICKA

Na okładce:

„Zmartwychwstanie” – Piero della Francesca, 1463 r.

© Wikimedia Commons

Liturgia Domowa

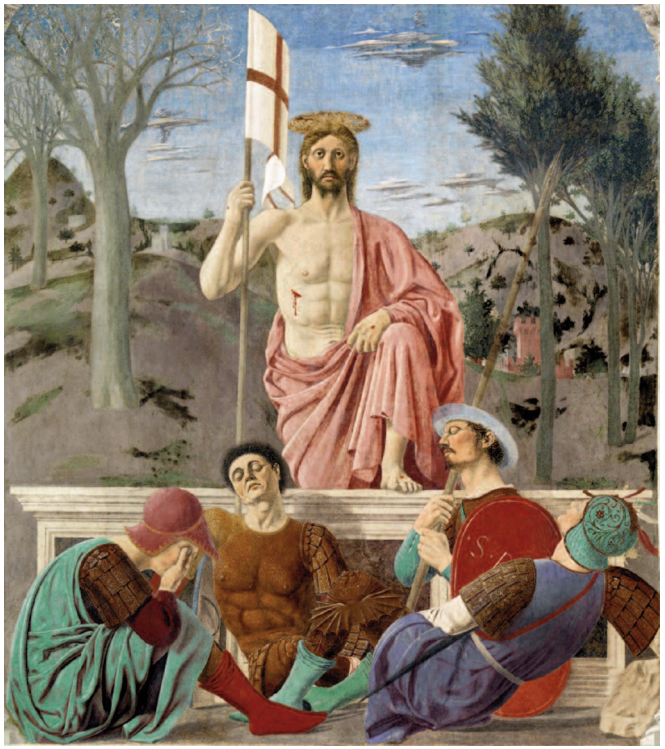

Modlitwy oraz rozmowy w rodzinach podczas Świętego Triduum Paschalnego i na niedziele Okresu Wielkiej Nocy 2026

Gliwice 2026

Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Okres Wielkiej Nocy 2026 r.

Drogie Rodziny!

Światło, które rozbłysło podczas Świętego Triduum Paschalnego, powinno również dotrzeć do naszych rodzin. Trudno sobie wręcz wyobrazić, aby zwycięstwo Pana Jezusa nad grzechem, śmiercią i szatanem, miałoby pozostać czymś obcym dla naszych rodzin. Z tego powodu zachęcamy Was, Drodzy Rodzice, do podjęcia kolejnych wysiłków celem ożywienia Kościoła Domowego, nad którym sprawujecie pieczę mocą Waszej misji, jako *„uczniowie-misjonarze”*.

Dzięki Waszym wysiłkom niedzielna Ewangelia może powrócić na małą chwilę do domu i być przedmiotem rozmowy oraz modlitwy domowników. Wydobywanie z Ewangelii Okresu Paschalnego tych przymiotów, które odkrywamy u Zmartwychwstałego oraz próba wprowadzenia ich we własne życie, mogą się stać pięknym doświadczeniem umacniającym naszą wiarę.

Wejście w rytmy dzielenia się niedzielną Ewangelią na sposób *„Liturgii domowej”* wnosi wymierny wkład w budowanie atmosfery zaufania, ożywienia rodzinnych relacji jak również towarzyszy w dojrzewaniu różnych decyzji na drodze duchowego wzrostu. Wypracowanie solidnej podstawy do wspólnego życia w oparciu o Słowo Boże i modlitwę, daje również oparcie w czasach trudnych, naznaczonych kryzysem i niepewnością.

Duszpasterzy, zwłaszcza Czcigodnych Księży Proboszczów, zachęcamy do wprowadzenia rodzin w zadanie niedzielnych spotkań. Wszystkim sięgającym po tę pomoc duszpasterską życzymy radości Chrystusa Zmartwychwstałego, łaski i światła Ducha Pocieszyciela oraz wytrwałości w budowaniu Domowego Kościoła.

Przygotowanie:
ks. Krystian Piechaczek
Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

IV Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 2, 14a. 36-41; 1 P 2, 20b-25; J 10, 1-10.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 10, 1-10;*
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący, wieczny Boże, prowadź nas do niebieskich radości, niech pokorny lud dojdzie do Ciebie, podążając za zwycięskim Pasterzem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejszą Ewangelię możemy uznać za wstęp do bardzo pięknej przypowieści o Dobrym Pasterzu. Od tej Ewangelii swoją nazwę bierze dzisiejsza Niedziela Dobrego Pasterza. Z odczytanego fragmentu mogliśmy się dowiedzieć, że Dobry Pasterz wchodzi do swojej owczarni przez bramę, że Jego owce słuchają Jego głosu, że sprawia Mu wiele radości wołanie swoich owiec po imieniu i że Jego pasterska funkcja ukazuje się w pełni, gdy wyprowadza swoje owce na pastwisko. Dobry Pasterz tak rozumie swoją misję: „Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości".

Przywołując obraz Dobrego Pasterza Pan Jezus przypomina zapowiedzi Starego Testamentu, które Boga nazywały pasterzem swojego ludu. Jego jedyny syn, Jezus Chrystus przychodząc jako Dobry Pasterz, przypomina, że jest zapowiedzianym Mesjaszem. Dlatego Jego słowa: „Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony" pokazują, że On jest rzeczywiście prawdziwym Zbawicielem świata. Z pewnością musi nas zastanowić to, dlaczego Jego uczniowie nie zdołali pojąć tych słów?

- Jakie zawody są w naszych czasach wybierane najchętniej? Czy do tej grupy zawodów należy również zawód pasterza?
- Jak było w czasach Pana Jezusa? Czy ten zawód cieszył się wtedy większym zainteresowaniem niż obecnie?
- Dlaczego Pan Jezus używa w dzisiejszej Ewangelii obrazu owczarni i jej pasterza? Co nam chce przez to porównanie powiedzieć?
- Kto kryje się za obrazem Dobrego Pasterza? Dlaczego na księży mówimy niekiedy, że są duszpasterzami?
- Jakie cechy powinien posiadać dobry pasterz? Co każdy duszpasterz powinien zrobić, aby się upodobnić do Pana Jezusa?
- Jak nazywa się dzisiejsza niedziela? O co powinniśmy się dzisiaj i przez cały tydzień modlić?
- Dlaczego jest to tak ważne, aby nie zabrakło nam duszpasterzy? W jaki sposób można rozpoznać powołanie do życia kapłańskiego lub zakonnego?

3. Modlitwa na zakończenie

- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

V Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 6, 1-7; 1 P 2, 4-9; J 14, 1-12.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 14, 1-12;*
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty nam zesłałeś Zbawiciela i uczyniłeś nas swoimi przybranymi dziećmi, wejrzyj łaskawie na wierzących w Chrystusa i obdarz ich prawdziwą wolnością i wiecznym dziedzictwem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia opowiedziała nam o odejściu Pana Jezusa z tego świata do domu Ojca. Uczniowie Pana Jezusa nie ukrywali wielkiego zaskoczenia, które powstało w ich sercach. Zapowiedź odejścia Pana Jezusa budziła w nich również wiele wątpliwości, które skłoniły ich do postawienia Jezusowi rozmaitych pytań. Trzeba również zauważyć, że dzisiejsza Ewangelia odkrywa przed nami wiele wątków, które przybliżają bardzo głęboką więź, a nawet jedność Jezusa z Bogiem Ojcem.

Uczniowie nie mogą nadążyć za swoim Mistrzem, gdyż mają w swoich głowach zupełnie inne wyobrażenia na Jego temat. Nie rozumieją jeszcze: dlaczego Jego odejście jest konieczne. Nie domyślają się również, że nie będzie to wcale lekki i przyjemny spacerek; każdy z nich będzie mógł się osobiście przekonać o prawdziwości usłyszanych zapowiedzi. Słuchając ich słów możemy się przekonać, że dzięki wierze otrzymujemy udział w przejściu Zmartwychwstałego do domu Ojca. Bóg Ojciec posłał na świat swojego jedynego Syna, aby każdy z nas mógł być dzieckiem Bożym.

– O czym Pan Jezus powiedział swoim uczniom w dzisiejszej Ewangelii? Czego dotyczyła Jego zapowiedź?

– Jaką reakcję wywołała ta nowina u Jego uczniów? Jak reagują ludzie, gdy słyszą, że przez dłuższy czas nie będą mogli się widywać ani kontaktować ze swoimi bliskimi?

– Jaki był powód zapowiedzi bliskiej już rozłąki Pana Jezusa z Jego uczniami? Czy można było jakoś temu zaradzić?

– Jak można nazwać główny powód niezrozumienia zapowiedzi Pana Jezusa przez Jego uczniów?

– Co miał Pan Jezus na myśli, mówiąc: „Idę przygotować wam miejsce”?

– Jakim słowem określił Pan Jezus „miejsce” (cel), do którego zamierzał się udać? Czy Jego uczniowie będą się tam mogli również udać?

– Co Pan Jezus mówi o swojej łączności z Bogiem Ojcem?

3. Modlitwa na zakończenie

- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

VI Niedziela Wielkanocna [A]

Czytania mszalne: Dz 8, 5-8. 14-17; 1 P 3, 15-18; J 14, 15-21.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 14, 15-21;*
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy w tych radosnych dniach gorliwie oddawali cześć Chrystusowi zmartwychwstałemu; niech misterium paschalne, które wspominamy, przemienia nasze życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Usłyszeliśmy przed chwilą ciąg dalszy Ewangelii, którą poznaliśmy przed tygodniem. Dzisiejszy fragment skupia się na zapowiedzi zesłania Ducha Świętego, którego św. Jan nazywa „Parakletem". To greckie słowo oznacza kogoś przywoływanego na pomoc, kogoś podobnego do obrońcy lub adwokata. To samo słowo można również przetłumaczyć jako „orędownik" lub „wspomożyciel". Dla nas czymś bardzo ważnym może być jeszcze to, że jeśli ktoś podejmuje się takich zadań, to jest z całą pewnością osobą.

Może zastanawiamy się w tej chwili: przed czym miałby nas ktoś taki bronić? W jakich sprawach naszego życia potrzebujemy adwokata? Z jednej strony chodzi tu o wielką troskę o skarb wiary. Nikt z nas nie jest w stanie jej zachować bez pomocy Ducha Świętego; z drugiej strony powinniśmy również zauważyć, że łaska wiary uzdalnia nas do bycia „uczniami-misjonarzami", a to oznacza, że jesteśmy posłani, że mamy być narzędziami głoszenia Ewangelii w ręku Pana Boga. W tym świetle nasze życie i nasze powołanie odzyskują swój pierwotny blask.

– Kogo zapowiada w dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus?
Kim jest Duch Święty, którego obiecał zesłać Pan Jezus?
– Dlaczego Duch Święty występuje pod kilkoma imionami?
Co one oznaczają?
– Kto – według zapowiedzi Pana Jezusa –
miał otrzymać Ducha Świętego?
Jakie należy spełnić warunki, aby Go otrzymać?
– W jakim celu Pan Jezus posłał Kościołowi
swojego Ducha Świętego?
– W jaki sposób możemy zaobserwować działanie
Ducha Świętego w naszym życiu i w Kościele?
– Czy poznanie i przyjęcie Ducha Świętego
są możliwe bez miłości?
– Czy można być uczniem Pana Jezusa bez przyjęcia
Ducha Świętego i Jego darów?

3. Modlitwa na zakończenie

- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący
i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty,
a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Wniebowstąpienie Pana Jezusa [A]

Czytania mszalne: Dz 1, 1-11; Ef 1, 17-23; Mt 28, 16-20.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 28, 16-20;*
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W dzisiejszej Ewangelii nie zabrakło zaskakujących zwrotów i elementów zaskoczenia. Apostołowie z wielkim zdumieniem dowiedzieli się, że Pan Jezus odchodzi do Ojca i że pozostanie z nimi jeszcze tylko przez kilka chwil. Z Jego odejściem rozpocznie się nowy etap w historii zbawienia, w który wprowadzi ich Duch Święty Pocieszyciel. Zmieni się również ich sytuacja, gdyż zapowiadany nowy etap oznacza dla nich większą odpowiedzialność za głoszenie Ewangelii oraz kierowanie Kościołem. Ich brak entuzjazmu, a nawet pewien rodzaj smutku, wskazują na ich rozmaite słabości oraz brak dojrzałości.

Zadanie, które mają odtąd wypełniać, będzie z pewnością inne niż łowienie ryb albo konkretny rodzaj rzemiosła, które niektórzy z nich mogli wcześniej zdobyć. Uczniowie stoją wobec tajemnicy apostolskiego działania w świecie, która opiera się na sprawowaniu liturgii, głoszeniu słowa, na trosce o ubogich i chorych oraz na byciu świadkiem Ewangelii. Jeśli towarzyszy nam troska o wypełnienie tak pojętej misji „ucznia-misjonarza", to również niebo, do którego wstąpił Pan Jezus, nie musi być wcale czymś tak bardzo odległym.

– Jaką uroczystość przeżywamy dzisiaj w Kościele? Jakie wydarzenie wspominamy w liturgii?
– W jaki sposób możemy sobie to wydarzenie wyobrazić?
– Jakie zadanie otrzymali uczniowie od Pana Jezusa przed Jego wniebowstąpieniem?
– Jeśli mówimy, że Pan Jezus wstąpił do nieba, to co mamy w tym wypadku na myśli (określone miejsce, cel, kierunek)?
– Czy znamy kogoś, kto jest już bez cienia wątpliwości w niebie?
– Jak nazywamy tych, którzy już mieszkają w niebie? Czy mamy jakiś zbiór zasad (podpowiedzi), jak do nich dołączyć?

3. Modlitwa na zakończenie

- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Zesłanie Ducha Świętego [A]

Czytania mszalne: Dz 2, 1-11; 1 Kor 12, 3b-7. 12-13; J 20, 19-23.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 20, 19-23;*
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które zdziałałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza uroczystość pozwala nam zatrzymać się na małą chwilę obok jednej z największych tajemnic naszej wiary. Jest nią osoba Ducha Świętego, którego Pan Jezus zesłał na swoich uczniów po swoim wniebowstąpieniu. Nie jest wcale łatwo przybliżyć kogoś, kto pozostaje dla naszych oczu niewidzialny, a jednocześnie pozostawia widzialne dzieła; jest obecny w każdej niemal czynności liturgicznej, jednak wymyka się naszym sposobom uchwycenia; kieruje Kościołem i uświęca go, ale pozwala jedynie domyślać się Jego działania. Z tego powodu sporym zaskoczeniem muszą być dla nas słowa „Weźmijcie Ducha Świętego!”

Jeśli chcielibyśmy pogłębić w sobie wiarę w Jego obecność i działanie, to dzisiejsze czytanie z Dziejów Apostolskich ma nam w tej sprawie sporo do powiedzenia. Zebrani na modlitwie świadkowie tego wydarzenia mogli się przekonać o kilku przymiotach Ducha Świętego: o Jego mocy (uderzenie gwałtownego wichru); o Jego obecności (języki ognia są zapowiedzią obecności Boga), o Jego skutecznym jednoczeniu ludzi (zaczęli mówić obcymi językami) oraz o Jego poruszaniu ludzkich serc (nawrócenie około 3 000 ludzi). Równie ważne i cenne są ślady działania Ducha Świętego w naszych sercach, które musimy ciągle odkrywać, aby im podporządkować nasze życie.

– Jak doszło tym razem do spotkania Pana Jezusa ze swoimi uczniami?
– Dlaczego Pan Jezus pokazał im swój przebity bok oraz rany po gwoździach?
– Na czym polegało zadanie, które uczniowie otrzymali podczas tego spotkania?
– Jak można rozumieć to, że uczniowie mają odpuszczać grzechy? Czyją mocą można to czynić?
– W jaki sposób możemy uzyskać odpuszczenie grzechów? Jaka rola w tym zadaniu przypada kapłanom?

3. Modlitwa na zakończenie

- Wszyscy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.